

עטרת שלו

פרשת נצבים וילך

כ"ב אלול תשפ"ז
שנה י"ז גליון תתכ"ב

קול קאמרנא 0747962080

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בארה"ק • בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • עיה"ק ירושלים ת"ו

עטרת ראשנו דברי תורה מכ"ק אדמו"ר שליט"א

אתם נצבים היום בלכם לפני הוי"ה אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם ושמריכם כל
איש ישראל (כט ט)

למה פירט הכתוב

צריך לדעת למה הוצרך לפרט 'ראשיכם' וגו' 'טפכם' וגו', ולא הספיק לומר בדרך כלל 'כולכם'. ועוד צריך לדעת מה שאיתא בבעל הטורים וז"ל: 'נצבים' כדרך שנאמר בסני 'ויתיצבו בתחתית ההר' (שמות יט ז), בו בלשון אמר כאן 'אתם נצבים'. עיי"ש, שמרמז כאן על ענין קבלת התורה.

'היום' מרמז על ראש השנה

ואפשר לומר עפ"י מה שאיתא בזה"ק (ח"ב לב): 'היום' מרמז על יומא דראש השנה. שמרמז על התייצבותינו בראש השנה, כמו שדרשו שם ע"פ (איוב א ו) 'ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על הוי"ה' שהוא ראש השנה, שנצבים הכל למשפט.

עסק התורה עומד לאדם לזכות ביום הדין ברה"ק

וזה אמרו חז"ל במסכת שבת (פח). 'יום השישי' (בראשית א לא) ה' יתירה למה ל', מלמד שהתנה הקב"ה עם מעשה בראשית, ואמר להם אם ישראל מקבלים התורה אתם מתקיימין, ואם לאו אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו עיי"ש. והרי יום השישי של בריאת העולם הוא יום שנברא בו אדם הראשון שהוא ראש השנה (תוס' ר"ה ת. ד"ה לתקופת), ולכן מובן מה שמרמז כאן הבעל הטורים הענין של קבלת התורה, לומר שכל הבריאה כולה עומדת בזכות התורה כמ"ש 'אם לא בריית יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת' (ירמיה לג כה), ועסק התורה עומד לאדם לזכות ביום הדין בראש השנה.

עשרה סוגי אנשים מרמז על עשרת הדברות

ולכך מפרט התורה עשרה סוגי אנשים שמרמז על עשרת הדברות, כמו שאיתא בזה"ק (ח"ב פב) וז"ל: אמר רבי שמעון, רישי דעמא בלחודיהו, רישי דשבטין בלחודיהו. נוקבי בלחודיהו. ה' דרגין לימנא, וה' דרגין לשמאלא. הדא הוא דכתיב, 'אתם נצבים היום כלכם לפני יי' אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם ושמריכם כל איש' וגו', הא ה' דרגין לימנא. וה' דרגין לשמאלא מאן אינון. היינו דכתיב, 'טפכם, נשיכם, וגרך אשר בקרב מחניך, מוחטב עציך, עד שאב מימין'. הא ה' דרגין לשמאלא. כלוהו דרגין אתתקנו כגוונא דלעילא. לקבליהון ירתו ישראל אחסנת עלמין, עשר אמירן, דבהו תליין כל פקודין, וכל זכוון, וכל ירותת אחסנא, דאינון חולקא טבא דישראל.

הערכות הוא הגורם שיצא כאור משפטנו

וכל זה צריך להיות כשתהיו בבחינת 'כלכם' באחדות ובאהבה בין כל סוגי אנשים, וכמו שכתוב בקבלת התורה 'ויחן שם ישראל' (שמות יט ב) ופירש שם רש"י כאיש אחד בלב אחד, ועי"ז זכו לקבלת התורה, כמו כן בראש השנה תעמדו בבחינה זו ועי"ז יצא כאור משפטנו, כי ע"י שיהיו בני ישראל באחדות הגמור אז יהיו כל ישראל ערבין זה לזה (שבועות לט.), ועי"ז יהיה שלם בכל התרי"ג מצוות, אפילו מצוות שאינו שייך לקיימו כמו מצוות השייכים לכהנים, בסוד מה שאומרים לפני כל מצוה בשם כל ישראל. וגם שע"י קיום מצוה אחת תלוי בו שאר כל המצוות, כמו שאנו אומרים לפני כל מצוה ומצוה 'ותרי"ג המצוות התלויות בה' היינו שזה ידוע (זה"ק כג): שכל המצוות כלולות זו בזו, שבכל מצוה יש בו תרי"ג חלקים ושורשים מהתרי"ג מצות אחרות.

מצוה אחת מכריע את כל העולם לכף זכות

והוא על הדרך אשר שנו רבותינו (קידושין מ): לעולם יראה אדם עצמו כאילו הוא חצי זכאי וחצי חייב, וכל העולם כולו כאלו הוא חצי זכאי וחצי חייב, עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וכו'.

עולם שנה נפש

וזה הביאור מה שאיתא בספר יצירה (פ"ג מ"ו) שיש בחינות עולם שנה נפש. היינו שכמו בשנה ע"י התחברות חודש אחד להשני נעשה שנה והוא בראש השנה, כמו כן צריך להיות בבחינת נפש שנעשה ע"י התחברות וערכות אחד להשני נפש אחת, והוא בראש השנה.

מצוה אחת מתקן קומה שלימה

ועי"ז הוא מתקן את כל הקומה שלימה, כמו שביאר מרן האריז"ל באוצרות חיים (שער המלכים פ"ב) על המשנה באבות (פ"ה מ"א) בעשרה מאמרות נברא וכו', והלא במאמר אחד יכול להבראות, אלא להפרע מן הרשעים וכו', וליתן שכר טוב לצדיקים וכו' עיי"ש. וביאר שלכך יצא עשרה ספירות מחלוקות ולא מקושרות ומחוברות, כי אם יחטא האדם יפגום רק כנגד הספירה שפגם ולא בכל הקומה, מה שאין כן בעושה מצוה הוא כמו שתיקן את כל הקומה שלימה עיי"ש.

עשרה סוגי אנשים מרמז על עשר ספירות

וזהו מה שמפרט התורה עשרה סוגי אנשים, לרמז לעשר ספירות שהם הקומה שלימה שנתקן ע"י קיום המצוות, וזהו מה שמרמז תיבת 'כלכם' לומר שכל העשרה ספירות נתקנו ע"י הצדיקים. ובהיפוך ח"ו אומר התורה 'פן יש בכם איש או אשה וגו' אשר לבבו פנה היום וגו' והבדילו הוי"ה לרעה' שבעושה עבירה אינו פוגם ח"ו כל הקומה, רק 'והבדילו' שמבדיל בין השאר הספירות כמבואר לעיל.

בראש השנה נידונין כל הנשמות

ועוד אומר התורה 'כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני הוי"ה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום' יש לומר שמרמז על מה שמבואר ממרן האריז"ל בשער הכוונות (ראש השנה דרוש ו) וז"ל: כי ביום ר"ה נידונין כל הנשמות העתידות לחזור בגלגול בעוה"ז, וזמ"ש וזכר יצוריו ברחמים לחיים, ולא אמר זכר אותנו, ע"ד מ"ש זכרנו לחיים, אלא זכר יצוריו הם הנשמות הנזכרים, שזכר אותם ברחמיו יתברך להחזירם לחיים ולחיותם בעוה"ז בסוד חזרתם בגלגול עיי"ש. וזה מה שאמרו חז"ל (ר"ה לב): ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו.

כל קיום העולם נקרא עולם אחד

וזהו בחינת עולם המבואר בספר יצירה, כי זה ידוע מזה"ל (קידושין כא): שעולם זה עולמו של יובל שהם חמישים שנה. וזה ידוע שיטת הראשונים (רבינו בחיי פרשת בהר, ובספר תורה אור למהר"ם מפאפוזש זצ"ל שהאריך בזה בשיטת הראשונים והמקובלים בדעת הרמ"ק והאריז"ל בלקו"ת קדושים עיי"ש) שהעולם יעמוד חמישים אלפי שנה, וא"כ כל קיום העולם נקרא עולם אחד, ולכן דנים את כולם, כי אחד תלוי בשני אפילו שהוא לא כאן בעוה"ז, כמו בבחינת נפש ושנה המבואר לעיל.

באחדות אחד יוצאים זכאי בדין בראש השנה

ומכל זה רואים שע"י קבלת התורה ועי"י שכלל ישראל הם באחדות אחד זוכים לצאת זכאי ביום הדין בראש השנה, הקב"ה יעזור שנוכח לצאת זכאי ביום הדין, וכתובה וחתימה טובה בספרן של צדיקים, בגאולת הפרט, ובגאולת הכלל בביאת גואל צדק בב"א.

רעוא דרעיון תשפ"ב לפ"ק

עטרת פז

אמרות טהורות מרבתינו זי"ע

ועתה קתבו לכם את השירה הזאת ולקמדה את בני ישראל (לא יט)

מהו לכם שיאמר כתבו השירה הזאת. וגם בנוסח התפלה של מוסף אומרים אנו 'כמו שכתבת עלינו בתורתך', הוה ליה למימר כמו שכתבת בתורתך, מהו עלינו. ובארתו בס"ד כי יש שם"ה מצות לא תעשין, וכנגדם שם"ה גידים, ויש רמ"ח מצות עשין וכנגדם רמ"ח איברים, וזה כי על ידם מתקדשים הגידים והאיברים. ועל כן אמר כתבו לכם את השירה הזאת היינו על לכם על הגוף ממש נכתב התורה, על הגידים על ידי הלא תעשין, ועל האברים על ידי העשין, וכתוב התורה על עצמכם, וזה נמי כמו שכתבת עלינו בתורתך, כי התורה נכתבת עלינו על עצמנו ובשרינו כהנ"ל.

'בית אבות' עמ' נא מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

הנסתרת להו"ה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את קל דברי התורה הזאת (כט כה)

פעם בסעודת שבת פרשת נצבים, אמר כ"ק מרן הרה"ק רבי

אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע, הנה כל הטובות שעושה השי"ת עם עמו ישראל בגלות המר הזה המה נסתרות, וטח עינינו מראות וחושבים ח"ו להיפך, כי אינם מרגישים שום טעם מתיקות כי אם מרירות, והטובות כל כך בהסתר ונכללה בסיבות הרעות ר"ל, על כן מתפללים אנחנו להשי"ת, הנסתרות להו"ה אלהינו והנגלות לנו ולבנינו, שנוכה לכל הטובות בחוש הגשמי שעושה הקב"ה עמנו בכל עת.

ופעם אחת בסעודת ראש חודש, בא אחד לפני כ"ק מרן זי"ע, ובקש שכ"ק יתפלל עבור חולה. אמר לו כ"ק מרן זי"ע שיעמוד ב' צלוחיות שזר. ואח"כ אמר כ"ק להמסובים, ביושבי אצל סעודה ויש בקשה עבור חולה אומר אנכי שיעמוד ביער [שחר], השומעים יכולו לחשוב כי אהב שזר אני, אכן לא מטעם זה כי אם כוונתי יען ביעור מספר רפ"ח, ר"ת 'רפא חולי ע'מו ישראל מספר רפ"ח, זי"ע.

'שפע ברכה והצלחה' דף ריג מהגה"צ רבי ישראל פראנקפורטר זצ"ל

ויאמר אלהים בן מאה ונעשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולקבוא (לא ג)

בה פירש כ"ק מרן הרה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע, הנה יש נ' שערי קדושה, ואם יש זכיה לאחד שיוכל להכניס את עצמו לשער נ' דקדושה, אזי בטוח הוא שלא יפול מדרגתו לעולם. ולכן היה כל עבודתו של משה רבינו ע"ה שיוכל להגיע אל נ' שערי קדושה, אכן למי שעושר הקב"ה לבא אל שער נ' דקדושה, לא יכול להיות מעורב בין הבריות מרוב קדושתו, ועל כן נאמר על משה

ופעם אחת הייתי בעיר אחת וראיתי וכו', ואמרתי לאנשים שלי וכו', ובהיותי על הדרך ולא היה על העגלה אלא האנשים שלנו שידעו דרכי, ודברתי ברעש גדול בדורים על איזה צדיק כוונתו להרה"ק רבי מאיר מפרימישלאן לערך חצי פרסה, ואח"כ בא איש אחד ואמר וכו' ונעלם תיכף וכו' והבנתי שאין להשיב, ויד לבי מאד שעל חנם דברתי בדורים על צדיק, וכשבאתי לעיר בליל ה"א אמרתי לרב דלשם, הוי על חנם דברתי בדורים רעים על צדיק, ובאמת היה כוונתי לטובה ולא עלה ביד, ובכל יום השבת נתתי תודה לפני רבים שיש לי מכאוב גדול על זה, ולבלי מוצאי שבת כתבתי על דף גמרא שלי, היום ביום שבת נפטר צדיק פלוני. וביום א' באת השמועה לעיר שנחלה ביום וא"ו ונסתלק ביום שבת, וראיתי אנשים מלחשים זה עם זה, ואמרתי מה לכם מלחשים, לכו ראו בגמרא פלונית מה שנדרש שם, ומצאו הנ"ל כמה ראו כן תמהו, ואמרתי להם. אחיי תראו ותודו לי שלא דברתי חלילה להרע אלא לטובה גדולה היה כוונתי.

וכל זה בין האנשים היודעים זה שהוא לטובה ובצנעא, אבל היושב ברים ומדבר בין בלחש ובין בקול, ומתכוין לגנות שום בר ישראל, הם ירדו שאול.

ואמר מרן הקדוש הריב"ש טוב להרב מקאלמיי, תדע. שהקל שבקלים אני הרבה אוהב אותו יותר ממה שאתה אוהב את בנך יחידך, אבל היאך יעזי פנים יהיה מי שיהיה לדבר על תלמיד חכם

רבינו ע"ה 'ותחסרהו מעט מאלהים' (תהלים טו), כי הכלל ישראל היו אל כמ"ט, והקב"ה בנ', ומשה רבינו היה למעלה ממ"ט ולמטה מן נ', למען יוכל להיות הסרסור בין ישראל לאביהם שבשמים.

והנה קודם פטירתו בא אל שער הנ', כמו שכתוב 'ויעל משה וכו' אל הר נבו' (דברים לד א) ופירש מרן האר"י הקדוש בלקו"ת נב"ו נ' ב"ו, היינו בני שערי קדושה, ולכן אמר בן מאה ועשרים אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא כי עתה הוא מוכרח להיות טמיר ונעלם, וזהו מה שאמרו חז"ל (סוטה יג) משה לא מת, כי הנכנס אל שער נ' דקדושה לא תוכל המיתה לשלוט עליו, כי הוא נעלם מעין כל בריה ודפק"ח, זכותו יגן עלינו.

'שפע ברכה והצלחה' דף ריד מהגה"צ רבי ישראל פראנקפורטר זצ"ל

ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים כמנעו שנת השמיטה כהג' הקסות (לא י).

ויצו משה אותם על מצות הקהל, שיקרא המלך כמנעו שנת השמיטה מלכות (וזה"ק בהר קח): כהג' הסכות, בהתגלות החסד (פע"ח חג הסוכות פ"א) דהאי חסד עייל לקדש הקדשים (אדר"י רצו): בבוא כל ישראל ביחוד אמיתי לראות את פני ה' אלהיך. וענין קריאה זאת היתה לעורר לבם שלא יעשו מצות אנשים מלומדה (ישעיה כט ג), אלא בחיות גדול ובשמוחה ובאור זרוע לצדיק (תהלים צו, יא). וזהו למען ישמעו 'שמעו ותחי נפשכם' (ישעיה נה ג), ולמען בלבם אמונה שלימה מלכות שמים ויראה ואהבה, לייחד המאורות, לכך כתיב ויצו משה אותם מלא וא"ו.

'זיכל הברכה' דף ע. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

וצדיק וקדוש ולגנות אותו, והרי הוא כופר בעיקר, ועליו אמר דוד (תהלים קט ב) 'כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר' כי בודאי מי שכוfer בעיקר נקל לו לשון שקר.

'זיכל הברכה' דף קפא. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

מוסדות קאמרנא בארה"ק

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
שכונת ארזי הבירה ירושלים

אבידה גדולה

קהל הקדוש יחד עם כל בית ישראל, מבכים מרה את הסתלקותו לשמי רום, של האי גברא רבא, מגזע אראלים ותרשישים, ענף עץ אבות, שריד לדור דעה, דבוק ומקושר ודולה ומשקה מתורת אבותיו הקדושים, והוזיל מעות להפצת מעינותיהם חוצה

הרה"צ רבי

יהושע סאפר"ו

זצ"ל

בן זקונים לרבינו הרה"ק
רבי חיים יעקב מקאמרנא זי"ע"א בעל הפרי חיים
אשר כל ימיו עמד לימן ב"א
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ובצדקות פזרונתו תמך
במפעלות הקודש של מוסדותינו

אדון הנחמות יחלש דברו וינחם נחמה שלמה
לאלמנתו הרבנית תליט"א
ולבנו הדגול והחשוב רבי אליעזר צבי שליט"א
ובנותיו תח"י ותחנין הרב יוסף ערליבסטר שליט"א
והרב אברהם צבי עגערט שליט"א
ובמהרה נזכה ליקוצו וירגנו שוכני עפר ויעמדו רגליו על הר הזיתים בב"א

המבנים מרה
רבנו ותלמידיהונו

הרה"ק רבי שלום בן ר' אלעזר רוקח זיע"א מבעלזא כ"ז אלול תרט"ו

תולדותיו

בתחילת חודש שבט שנת תקמ"ג ירדה לעולם נשמתו הטהורה של רבינו לאביו הרה"ק ר' אלעזר רוקח בנו של הרה"ק ר' שמואל שמעלקא רוקח, מוזהב היחס נו"נ להגה"ק ר' אלעזר רוקח זצ"ל בעל המעשה רוקח אבד"ק אמסטרדם, ובסוף ימיו איזה למושב לו בעיר הקודש צפת ושם מנו"כ, משפחת רוקח היא משפחת מרגליות אשר מן הבעש"ט זי"ע העיד על טוהר יחסו עד האבות הקדושים, ולאמו הרבנית הצדקנית מרת רבקה העניא בת הרה"ק ר' יהודה זונדל רמר"ז זצ"ל מבראד, נצר למשפחת הרבנית אבולעפיה מספרד ונו"נ להמחרש"ל הרמ"א התרומת הדשן והב"ח.

ומסופר שאביו של רבינו ר' אלעזר היה מגדולי תלמידי הגה"ק רבי חיים צאנזער זצ"ל ראש המקובלים מהקלויז המפורסם מבראד, ובשעת הסתלקותו ביום ו' שבט תקמ"ג עמד לידו ר' אלעזר תלמידו ונכדו, אמר לו רבו: אל תבכה בני כי תכף אשוב אליך, ובאותו השבוע נולד לו בנו הוא נידו רבינו, והרבה מצדיקי הדור אמרו עליו שיש לו נשמת ר' חיים צאנזער.

ומסופר עוד שפעם אחת היה המגיד מולוטשוו זצ"ל בבית הרה"ק ר' יהודה זונדל רמר"ז ובטרם לכתו בכרוב בן שיאיר את העולם, ותמה רבי יהודה זונדל הרי אני בא בימים ואיך תקום הברכה, וכשמעה זאת הילדה מרת רבקה העניא אם רבינו, הגיבה ואמרה: יהי רצון שהילד המובטח יצא ממני, הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זצ"ל כשראה פעם אחת את רבינו בילדותו אמר עליו: זה הקטן גדול יהיה. רבינו נתייתם בילדותו מאביו ונשלח אל בית דודו אחי אמו הגה"ק ר' ישכר דוב רמר"ז זצ"ל אב"ד סקאהל, שם קנה ממנו תורה וחכמה, ולימים לקח את תלמידו חביבו שלום לחתן לבתו הרבנית הצדקנית המפורסמת מרת מלכה, אשר גדולי הדור העידו על גודל צדקותה, והרה"ק רבי מאיר מפרימישלאן זצ"ל המליץ עליה הפסוק 'ומלכי צדק מלך שלם' בהיות מלכה צדקת וכתה בעלה שלום למלכות.

בצל רבותיו

בעיר סקאהל מקום מושב רבינו אחר נישואיו, היה המגיד מיישרים רבינו הגה"ק רבי שלמה לוצקער זצ"ל בעל ה'דברות שלמה', משמשו ויד ימינו וכותב התורות של מרן המגיד הקדוש ממעוריש זצ"ל, שאמר לו לפני הסתלקותו: שיבאו אליו תלמיד אחד שיהיה שקול כנגד עדת חסידים שלימה, ואכן שם נקשר אליו בעבותות האהבה רבינו שלום, ולמד עמו בכל לילה ולילה למעלה משנתיים, כאשר חמוי שהיה מתנגד לא הרשה לו לצאת מביתו והרבנית מרת מלכה היתה משלשלו בכל לילה דרך החלון. כמו"כ היה מסתופף בצל החוזה מלובלין זצ"ל וקירבו וחיבבו מאוד, ובשבת קודש כיבדו בעליית שישי אף שהיה גיל צעיר כבן י"ז, ולפליאת התלמידים אמר החוזה: אברך זה עתיד להיות ראש ומנהיג לרבבות אלפי ישראל, שם נפגש ג"כ עם היהודי הקדוש מפשיסחא זצ"ל, ואמר עליו: על ר' שלום פסקו בשמים גדולה לו ולרועו אחריו עד עולם.

אחרי הסתלקותו של רבינו מלובלין נסע להסתופף בצילו של הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זצ"ל, כשהגיע בפעם הראשונה והרה"ק רבי אורי עמד באמצע התפילה, וחכך רבינו עם מוטר לו לעמוד מאחוריו כיון שלא קיבל עוד מרות ואינו בגדר רבו, לאחר

התפילה הסתובב רבי אורי ואמר: יונגערמאן מה זה להטרידני באמצע התפילה בשביל שקלא וטריא אם אני רבי או לא, אז ראה רבינו את רוח קדשו ומיד קיבל עליו מרותו, רבינו שמע מהחוזה שאמר פעם אחת שמי שאינו מקבל פני המגיד מקו"צ זצ"ל לא יזכה לקבל פני משיח, וישם רבינו פעמיו לעבר המגיד מקו"צ זצ"ל, ורבינו העיד על עצמו שהכוח לקרוא קויטל ולרפא חולים במישוש ידיים למד מהמגיד מקו"צ זצ"ל.

וכמו"כ נסע פעם אחת אל האוהב ישראל מאפסא זצ"ל שיכבדו בברכת המזון בסעודה שלישית, שהיה נחשב לכיבוד חשוב באפסא. הבני יששכר קרא עליו: שר העליונים והתחתונים, הרה"ק מרו"ח אמר עליו: כי רבינו הוא כבעל הבית של העולם.

כס ההנהגה

בתחילה סירב רבינו לקבל עליו עול רבנות, וחפץ ומצא לו עבודת בלנות, אשתו הרבנית לא הסכימה לכך והומינו לדין תורה בטענתה: שלא ימצא בלן שכמוהו שתוכל להשתדך עמו, והפסק יצא לטובתה שאל לו להתעסק במלאכת בלנות, אז רצה להשיקו כספו במסחר ובאו הוא ושותפו לקבל ברכתם מהחוזה, לרבינו אמר החוזה שיעשה את השותפות, לשותף אמר שאל יעשה, ובאו לשאול את היהודי הקדוש כדת מה לעשות, ואמר להם: שיעשו את השותפות, ובסוף היה שהשיקו ונאבד להם כל כספן, ואמר היהודי הק' שהבין מיד שרבינו צריך להפסיד את כספו כדי שיהיה מוכרח לקבל רבנות, ומוטב שהשותף השני ג"כ יפסיד כי טובת הכלל היא. ואכן בשנת תקע"ז התמנה רבינו לרבה של העיר בעלזא מקום אשר כיהנו שם גדולי עולם הב"ח ועוד, וכשהתחיל להנהיג בעיר בעלזא נתגלגל ונתפרסם שמו של רבינו בעולם, ורבים באו להסתופף בצילו וליהנות מאור תורתו וקדושתו, והיה לאחד מגדולי ומנהיגי הדור, וג"כ נתפרסם שמו לאיש מופת ורבים נהרו לפתחו להיוושע הן בגוף והן בנפש.

גם רבינו קודש הקדשים איש האלקים המהיר"א מקאמרנא

זיע"א נסע אליו ביהד עם בנו רבינו המהיר"א מקאמרנא זיע"א, שחלה במחלת השיתוק בידו השמאלית שירפא את ידיו, ואכן רבינו שלום התחיל למשש את ידי המהיר"א לרפואתו, רבינו המהיר"א הוציא המאבאק פישקא להריח, הבין מזה רבינו שלום שרבינו המהיר"א שהוא תופס מחשבותיו והוא איש קדוש ועוקב ומשגיח איך הוא פועל את פעולותיו, לכן הפסיק מלמשש, ואמר למהיר"א: תבוא אלי פעם אחרת בלי אביך, כי הוא עוקב אחרי יותר מדאי, ורבינו המהיר"א נשאר משותק על אצבע אחת עד סוף ימיו.

בית הכנסת

אחד הדברים שהשיקע רבינו את כוחותיו היה בענין בניית בית המדרש הגדול והמפורסם בבעלזא, וידוע שרבינו היה ער אלף לילות ובלילה האחרונה הגיע אליו אליהו הנביא ולמד עמו הלכות בית הכנסת, אז קיבל על עצמו לבנות בית גדול יופי לכבוד ה', והוא בעצמו עמד בכל מלאכת בית ה' לבנותו ולשכללו בכוונות וביחודים, ובשנת תר"ג נשלם מלאכת הקודש ורבים וגדולים באו להשתתף בשמחתו של רבינו

במעמד חנוכת בית המדרש אשר משם יצא תורה לכל הגליל עד חורבן יהדות אירופה.

הסתלקותו

ביום כ"ז אלול תרט"ו פתח רבינו את פיו ודרש עה"פ ה' עשקה לי ערבני' (ישעיה לח יד), כאשר עמדה נשמתו לרדת לעולם הזה סירבה, אמרו לה שהרבה נשמות ממתנות לתיקונה על ידי עבודתך בעולם הזה, ואעפ"כ סירבה, עד שבא הקב"ה בכבודו ובעצמו ונטל ערבות שנשמתו תחזור למקורה העליון וזה וטהורה כלעומת שבא, אז הסכימה לירד, וזה הביאור ה' עשקה' בעבור הנשמות העשוקות 'לי ערבני' היית לי ערב שלא יאנה לי כל רע. ולאחמ"כ יצאה נשמתו הטהורה במעמד אלפי ישראל שבאו כבר לימי הראש השנה לשהות בצל רבינו, ואמר בנו מ"מ האדמו"ר ר' יהושע מבעלזא זצ"ל, שרבינו נסתלק ג' ימים לפני יום הקדוש, דאיתא במגן אברהם (סימן תקפא סק"ט) בשם השל"ה שהש"ץ צריך ג' ימים לפני ראש השנה להפריש עצמו מכל דבר רע וללמוד כוונות התפילות והתקיעות, ורבינו נקרא להיות ש"ץ בעולם העליון, לכן נסתלק ג' ימים לפני יום הדין.

וכה נחרט על מצבתו: נפטר יום כ"ז אלול שנת תרט"ו לפ"ק בשי"ש שלום טובה וברכה לפ"ק, בית ישראל הורידו כנחל דמעה כי נשאר הדור כיתומים ואין אב, פ"ג ארץ הקודש ראש ישראל אר' דבי עילאה כבוד אדונו מורינו ורבינו הרב הגאון הקדוש צדיק יסוד עולם לפניו נגלו כל תעלומה בנגלה ובנסתר גודר גדר ועומד בפני גדול בדורו המפורסם ככל קצוי ארץ שלשלת היוחסין רב שר שלום וצללה"ה בהרב הגדול מו"ה אלעזר וצללה"ה ת.נ.צ.ב.ה.

יחוס בית אבות

בנו הגדול הגה"ק רבי אלעזר רוקח זצ"ל, חתנו ר' דוד פלאם זצ"ל (בן רבי דוב בעריש מאלעסק זצ"ל) בנו רבי יצחק פלאם זצ"ל, חתנו רבינו רבי חיים יעקב מקאמרנא זיע"א, בנו רבינו רבי שלום מקאמרנא זיע"א, בנו רבינו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

מוסדות קאמרנא בארה"ק

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שכונת ארזי הבריה ירושלים

אבידה גדולה

דמוע תדמע עינו, אבלים וכואבים הלכנו, על שמועה כי בא, כרעם ביום בהיר, על כי נלקח מאיתנו בפתע פתאום, אחד המיוחד מבני החבורה, האי חסיד ועניו, עוף עץ אבות, מגוע אראלים ותרשישים, שקדן ויושב בישיבה מיום עמדו על דעתו, ביגיעה ובנשקידה יתירה, תפילותיו כמנוה מעות לא-ל שומע עתירה, עמוד השפלות והענוה בתפארת חן יתירה

הרה"צ רבי

שמשון אהרן גולדמן זצ"ל

בן הגה"צ רבי דוד גולדמן שליט"א גאב"ד זוהעיל"ב

חתנו חביבו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בהשאירו אחריו אלמנה ושבע יתומים אשר שניים מהם לא זכה להבניסם לחופה

אדון הנחמות ישלח דברו וינחם נחמה שלימה

לאלמנתו הרבנית תליט"א

ולבניו החשובים הרה"ח ר' יהודה אריה שליט"א והרה"ח ר' מרדכי שליט"א

ובנו הבה"ח כמר שלום נ"י ולבנותיו שתד"ר

ובמהרה נזכה ליקוצו וירגנו שוכני עפר ויעמדו רגליו על הר הזיתים בב"א

המבכים מרה רבנו ותלמידיהן

כל הזכויות שמורות © יוצא לאור ע"י מוסדות קאמרנא בארה"ק - מערכת 'עטרת שלום' פקס: 0722-616796. דוא"ל: K7643092@gmail.com